

РЕШЕНИЕ

№ 4798

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 26.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3942** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на А. К. Д., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. Н. Т., срещу Решение № 1040-21-167/17.03.2023г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21-1887 от 17.02.2023 г., срещу Разпореждане № РВ-3-21-01227067/31.10.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и чл. 114, ал. 3 от КСО.

Жалбоподателката обжалва решението, като моли същото да бъде отменено като неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Твърди, че дружеството – работодател както и тя е полагала труд, респективно е била осигурявана за процесния период. В жалбата се сочи, че по подаденото заявление за отпускане на обезщетение не е издадено разпореждане за отказ, като компетентния орган е преценил, че са налице предпоставките за отпускане на парично обезщетение и е отпуснал такова, поради което следвало да се приеме, че същата е имала качеството на осигурено лице. Соочи се също така, че тъй като обезщетението не се явява неоснователно изплатено, та в случая е приложим срока по чл. 115, ал. 2 от КСО за погасяване на вземанията от ДОО.

В съдебно заседание, жалбоподателката, чрез адв. Т. поддържат жалбата. Моли да се отмени оспорвания административен акт. Претендира присъждане на разноси по

делото.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ – С. - град, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ответната страна.

Административен съд София – град, III отделение, 17 – ти състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От „Рали трейд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за А. К. Д.. ЕГН [ЕГН] в ТП на НОИ - С. град са представени удостоверения по образец приложение № 9 към чл. 8. ал. I от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) с данни относно правото на парични обезщетения по болнични листове № Е20182030975 за периода от 25.08.2018г. до 08.10.2018г. вкл.. № Е20180527994 за периода от 29.09.2018г. до 09.11.2018г. вкл.: удостоверение по образец приложение № 10 към чл.9. ал.1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по чл.50. ал. 1 от КСО за периода от 06.02.2019г. до 08.10.2019г. вкл.; удостоверение по образец приложение № 10 към чл.9. ал.1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение по чл.53. ал.1 от КСО за периода от 09.10.2019г. до 30.09.2020г. вкл.

В данните, подадени от „Рали трейд“ ЕООД по реда на чл. 5. ал. 4 от КСО за месец 08.2018г. за лицето са отразени 18 отработени дни и 5 дни с право на парично обезщетение по реда на чл.48а от КСО: за периода от месец 09/2018г. до месец 11 2018г. и за периода от месец 02 2019г. до месец 02 2020г. пълни месеци с право на парични обезщетения от фонд ДОО.

По реда на НПОПДОО за периодите на отпуск за временна неработоспособност, разрешени с болнични листове № Е20182030975; № Е20180527994: по заявление - декларация за изплащане на парично обезщетение по чл.50, ал.1 от КСО за периода от 06.02.2019г. до 08.10.2019г, вкл.; по заявление декларация за изплащане на парично обезщетение по чл.53. ал.1 от КСО за периода от 09.10.2019г. до 29.02.2020г. вкл. на А. К. Д. са изплатени парични обезщетения в общ размер на 7 637.46лв.

При осъществен последващ контрол по спазване на осигурителното законодателство и въз основа на Заповед № ЗР-5-21-00736935 от 18.03.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С. - град е извършена проверка по разходите на ДОО на „Рали трейд“ ЕООД.

По данни от търговския регистър е установено, че „Рали трейд“ ЕООД е вписано на 21.10.2009 г., като от 29.08.2016 г. едноличен собственик и управител на дружеството е К. В. А.. По партидата на дружеството в търговския регистър липсват данни за обявени годишни финансови отчети за извършвана дейност. Независимо от всички предприети от контролните органи на ТП на НОИ С. - град действия, контакт с управителя не е осъществен, съответно - не е представена финансово-счетоводна и трудовоправна документация на дружеството. По данни в информационната система на НОИ, К. А. няма декларирано начало на дейност и осигуряване в качеството си на управител на „Рали трейд“ ЕООД.

В хода на проверката, след поискана от компетентната ТД на НАП информация относно извършваната от „Рали трейд“ ЕООД търговска дейност, с писмо с вх. №1042-21-28#34/19.04.2020 г. от ТД на НАП в ТП на НОИ С. - град са постъпили заверени копия на относими документи, от които е установено, че от дружеството не

са подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. и 2019 г.; че регистрираното от дружеството фискално устройство няма реализирани приходи за периода от 2018 г. до 2020 г. и че информацията по чл. 5, ал. 4 от КСО е подавана по интернет с квалифициран електронен подпис /КЕП/.

Съгласно данните в информационната система на НОИ, от дружеството са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови договори с 25 лица, като към момента на проверката по разходите на ДОО всички трудови правоотношения са прекратени. Установено е, че са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за 25 лица, като за А. К. Д. са подадени данни с вид осигурен „01 - работници и служители трета категория” за периода от 11.06.2018 г. до 30.09.2020 г. В тази връзка, след изискано съдействие от ИА „Главна инспекция по труда” за извършване на проверка на „Рали трейд” ЕООД относно реалното извършване на трудова дейност от лицата, за които има подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, с писмо с вх. № Ц1030-21-581/08.07.2020 г. административният орган е уведомен, че контролните органи на агенцията не са осъществили контакт с представител на дружеството, независимо от оказаното съдействие и от СДВР.

При извършена проверка в регистър „Прихода” е установено, че от „Рали трейд” ЕООД не са превеждани осигурителни вноски за фонд ДОО.

В хода на проверката, за изясняване на относимите обстоятелства по осигурителното правоотношение на А. К. Д. до същата са изпратени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00737045/18.03.2020 г. и Задължителни предписания № ЗД-1-21-00764376MJ5.06.2020 г. за предоставяне на сведения и документи, касаещи упражняваната от нея трудова дейност в дружеството като лице, наето по трудово правоотношение, които са върнати в ТП на НОИ С. - град с отбелязване на пощенската пратка: „непотърсена”.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката факти и обстоятелства, е констатирано, че липсват доказателства за извършвана стопанска дейност от „Рали трейд” ЕООД за периода от 2018 г. до 2020 г., съответно - доказателства за извършвана трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления в регистъра на трудовите договори и данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в регистъра на осигурените лица, поради което е прието, че за последните не са възникнали осигурителни правоотношения и декларираните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка.

Установените факти и обстоятелства при извършената проверка от контролните органи на ТП на НОИ С. - град са обективирани в Констативен протокол № KB-5-21-00999243\07.09.2021 г., въз основа на който са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00999215/07.09.2021 г. за заличаване на подавани от дружеството данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно изброени лица, сред които и за жалбоподателката А. К. Д. за периода от 11.06.2018 г. до 30.09.2020 г.

До лицата, за които са подавани данни за осигурителен стаж и доход от посочения осигурител - „Рали трейд” ЕООД са изпратени задължителни предписания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Писмото изпратено до жалбоподателката в хода на производството по издаване на разпореждането на ръководителя на контрола по разходите на ДОО се е върнало с гриф „непотърсен“, поради което проверката в хода на това производство е извършена по данни, налични в информационната система на НОИ и по данни, предоставени от НАП.

С оглед необходимостта от осъществяване на контакт с едноличния собственик и

управител на дружеството - К. В. А., е поискано съдействието и на СДВР. В отговори от 08.10.2021г. и от 22.10.2021 г. административният орган е уведомен, че лицето е влязло в Република България на 17.08.2021 г. и е напуснало страната на 25.08.2021 г. Посетен е адресът и седалището на от контролен орган на НОИ, но не е открит представител на дружеството, както и указателни табели на същото, документирано с Протокол № ПТ-5-21- 01023050/26.10.2021 г. В тази връзка, задължителните предписания са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО със съобщение, снето на 09.11.2021г. Същите не са обжалвани в законоустановения срок и са влезли в сила. Поради неизпълнението им от осигурителя в указания срок, неоснователно подадените от „Рали трейд“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за посочените в предписанията лица и периоди, вкл. и за жалбоподателката А. К. Д. за периода от 11.06.2018 г. до 30.09.2020г., са заличени служебно на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Правни последици от заличаването на подадените от „Рали трейд“ ЕООД за А. К. Д. данни по чл. 5, ал. 4 от КСО се явяват неоснователно изплатените парични обезщетения по болнични листове № E20182030975 за периода от 25.08.2018 г. до 08.10.2018 г. вкл., № E20180527994 за периода от 29.09.2018 г. до 09.11.2018 г. вкл.; паричното обезщетение по чл. 50, ал. 1 от КСО за периода от 06.02.2019 г. до 08.10.2019 г. вкл., и паричното обезщетение по чл. 53, ал. 1 от КСО за периода от 09.10.2019 г. до 29.02.2020 г. вкл. В тази връзка с Разпореждане № РВ-3-21-01227067731.10.2022г. е разпоредено на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО А. К. Д. да възстанови добросъвестно получените парични обезщетения за периода от 25.08.2018 г. до 29.02.2020 г. в размер на 7 637,46 лв.

Срещу така издаденото разпореждане по реда на чл.117, ал. 1, т. 2 б. „д“ КСО е подадена жалба, която е приета за неоснователна. В тази връзка решаващият орган е посочил, че съгласно чл.48а; чл. 50, ал. 1 във връзка с § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, едно от условията на които трябва да отговаря лицето за се счита за осигурено и съответно да има право на парично обезщетение е да извършва трудова дейност, за която да поделжи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Доказателствената тежест за установяване на реално положен труд е на самото лице, във връзка с което е цитирано Решение № 2524/18.02.2020г. о адм.д. № 1220/2019г. на ВАС. Посочено е, че за жалбоподателката не са налични доказателства реално да е постъпила на работа и да е упражнявала трудова дейност по сключения трудов договор с „Рали трейд“ ЕООД, за който е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КСО, й да и е изплащано възнаграждение. Наличието на сключен трудов договор и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не са достатъчна предпоставка, за да възникне осигурително правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение, изчислено по подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, тъй не като съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Последното възниква само при упражняване на трудова дейност, за което се дължат осигурителни вноски, като формалното наличие на трудов договор и направени вписвания в трудовата книжка, без реално да бъде извършвана трудова дейност, не водят до възникване на осигурително правоотношение, което да поражда право на парични обезщетения за временна неработоспособност. В тази връзка също е цитирана практика на ВАС.

Относно направеното възражение за изтекла погасителна давност е прието, че

уредената по чл. 115, ал. 1 от КСО е неприложима, тъй като не е изтекъл и към настоящия момент предвиденият 5 годишен давностен срок.

При горните изводи, решаващият административен орган е приел, че извършеното служебно заличавана на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от „Рали трейд“ ЕООД е правилно, като последното се явяват нови данни по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО – представени след изплащане на обезщетението и имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащането им, което обосновава приложението на посочената разпоредба, поради което е прието, че Разпореждане № РВ-3-21-01227067731.10.2022 г. е правилно и законосъобразно.

По делото са приети като доказателство представената административна преписка от ответника, както допълнително представени доказателства за компетентността на органа издал оспореното решение, както и представени от процесуалния представител на жалбоподателя извлечения от системата на НОИ, удостоверяващи ползвани от жалбоподателката обезщетения и подадени декларации за социално осигуряване.

Решение № 1040-21-167/17.03.2023г. на директора на ТП на НОИ С. - град е връчено на жалбоподателя на 08.04.2023 г.

Жалбата срещу решението на директора на Териториално поделение на НОИ-С. до съда, е подадена чрез административния орган, на 21.04.2023 г. Сезиращата съда жалба, е подадена от активно процесуално легитимирано лице, което е адресат на издаденото решение от ответната страна, и чиито права и законни интереси са засегнати от същото. Оспорването е осъществено в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, същото е надлежно упражнено, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено е от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – Директор на ТП на НОИ - С.. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отразени са направените от него при осъществената контролна дейност фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. От обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на добросъвестно получена сума за обезщетение за ползван отпуск за временна неработоспособност. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правил, представляващи основание за отмяната му.

Решението е и материално законосъобразно. Правилно директорът на ТП на НОИ – С. е приел, че разпореждането, предмет на контрол е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 114, ал. 3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпореждане № РВ-3-21-01227067731.10.2022 г. е издадено от началник отдел „Контрол по разходите на ДОО“ в ТП на НОИ – С., на който съгласно приложена по делото Заповед №

Ц1015-21-108/21.10.2020г. на директора на ТП на НОИ е възложено да издава разпореждания по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО. Същото се явява материално и териториално компетентния административен орган да стори това съгласно нормата на чл. 114, ал. 3 от КСО.

Разпореждането е обективирано в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. То е издадено след извършена проверка по реда на чл. 107 от КСО, приключила с издаване на задължителни предписания за заличаване на подадените от „Рали трейд“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО по отношение на жалбоподателя. Зачичаването на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО е извършено служебно по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. при наличие на предвидените в същата норма предпоставки – неизпълнение на задължителни по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО от адресата им в определения срок. Зачичените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за жалбоподателя са за периода от 11.06.2018 г. до 30.09.2020 г. За този период на жалбоподателката. е изплатено парично обезщетение по чл. 50, ал. 1 от КСО с начална дата 06.02.2019г. и по заявление-декларация за изплащане на парично обезщетение по чл. 53, ал. 1 от КСО с начална дата 09.10.2019г., с оглед подадени от „Рали трейд“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в размер на 7 637,46 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск, поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

От цитираната разпоредба следва, че една от кумулативно изискуемите предпоставки за възникване на право за получаване на обезщетение по чл. 40, ал. 1 от КСО е лицето да е осигурено за посочените осигурителни рискове. Съгласно легалното определение, дадено в § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Съгласно чл. 10 от КСО осигуряването на лицето започва от момента, в който то започне да упражнява трудова дейност и продължава през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 – т. 3 и т. 5 от КСО. В настоящия случай е установено, че през посочения период жалбоподателката не е упражнявала трудова дейност при работодателя „Рали трейд“ ЕООД и в изпълнение на задължителни предписания, издадени от контролен орган при ТП на НОИ – С. данните, подавани за нея от същия осигурител, по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са заличени.

Следователно през времето, през което тя е била неработоспособна, поради общо заболяване, не е била осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО и не е имала право да получи парично обезщетение за временна неработоспособност чл. 40, ал. 1 от КСО. Затова е законосъобразен изводът на административния орган, че изплатеното такова е получено без основание, което е установено при условията на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. Съгласно посочената разпоредба основание за възстановяване на добросъвестно получени суми е постъпили след изплащането му доказателства или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В настоящия случай, в хода на извършена проверка са събрани доказателства, че през периода 11.06.2018 г. – 30.09.2020г. жалбоподателката не е извършвал дейност по трудово правоотношение при „Рали трейд“ ЕООД и съответно не е била осигурено лице по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО. В тази връзка подадените за нея данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са заличени, в изпълнение на влезли в сила след изплащане на обезщетението административни актове. Изложеното налага извода за осъществяване на предпоставката на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на разпореждане за възстановяване на получената сума за обезщетение за бременност и раждане и парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода от 25.08.2018г. до 29.02.2020г. в размер на 7 637, 46 лв.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че административният акт, предмет на съдебен контрол е издаден при наличие на посочените в закона материални предпоставки и съответства на относимите правни норми. В хода на административното производство, както и в хода на настоящото такова не са представени доказателства, удостоверяващи реално извършвана от жалбоподателката трудова дейност за процесните периоди при посочения работодател, като доказателствената тежест за това е нейна. Последица от недоказването на тези релевантни за спора обстоятелства е, че съдът приема недоказаните факти за неосъществили се. Неоснователен се явява и другият изложен в жалбата аргумент, а именно, че след като е било отпуснато обезщетение по подаденото от жалбоподателката заявление, то към онзи момент същата е имала качеството на „осигурено лице“ по смисъла на чл. 10 и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО. В тази връзка настоящият състав изцяло споделя изложеното от административния орган, че преценката, при изплащане на обезщетението се извършва по подадени данни в РОЛ и другите изброени в НПОПДОО регистри, по документи, предоставени за доказване на настъпилия осигурителен риск и удостоверенията от осигурителя относно осигурителния статус на съответното лице към датата на настъпване на риска. / чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО/. Извършването на последващ контрол и проверка по реда

на чл. 108 от КСО може да бъде изискана само при наличието на установени несъответствия. В случая при извършване на плащанията от фонд ДОО не са били установени такива несъответствия, към момента на изплащане на обезщетението на жалбоподателката, за да бъде изискано извършване на проверка относно коректността на подадените данни и съответно и е изплатено обезщетение по подадените данни. Относно изложеното в жалбата възражение за изтекла погасителна давност с позоваване на тригодишния срок по чл. 115, ал. 2 от КСО следва да бъде посочено, че този срок е неприложим, тъй като в случая се касае за вземания, които възниква за НОИ, а не за жалбоподателката, поради което е приложим уреденият по чл. 115, ал. 1 КСО пет годишен давностен срок. Идентично е становището на контролиращият административен орган, поради което издаденото от него решение е правилно и законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалият по делото процесуален представител. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите се определят по реда на чл. 24 от Наредбата за правна помощ и се присъждат в размер на 100 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К. Д., срещу Решение № 1040-21-167/17.03.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21-1887 от 17.02.2023 г., срещу Разпореждане № РВ-3-21-01227067/31.10.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град.

ОСЪЖДА А. К. Д., ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ – С. сумата 100 лв. / сто/, представляваща ю. к. възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ:

